

Holstein: Efter at den højtærede Statsminister tilsyneladende absolut og ubetinget har afvist al Forhandling om Statens Indtræden som Laaner eller i en eller anden Form som Kautionist eller Garant for den Krisehjælp, der ved denne Henstandslovgivning tilsigtes ydet det nødstedte Landbrug, og efter at han endvidere har afvist, tilsyneladende absolut og ubetinget, al Tale og Forhandling om en Nedsættelse af Landbrugets Ejendomsskatter, maa jeg indrømme, at saa er der i Grunden ingen Anledning til at forlænge denne Diskussion; det er jo en Betragtning, som ogsaa den ærede Ordfører for Venstre gjorde gældende, da han for et Øjeblik siden svarede Statsministeren.

Jeg tror, det er lidet betænksomt og lidet ansvarsfuldt handlet af den højtærede Regering, i en økonomisk Situation, som den vi staar i, at afvise al Forhandling om saadanne Krav; men hvis det er den højtærede Regerings Villie, at der ikke skal kunne forhandles om disse, efter de Udtalelser, der er faldet fra Oppositionens Ordførere, for Oppositionen afgørende Spørgsmaal, ja, saa er der ikke andet for end at give den højtærede Regering foreløbig yderligere politisk Henstand. Saa er den aabenbart endnu ikke moden til at forhandle om de Spørgsmaal, som mere og mere trænger sig paa til Løsning, saa maa vi give den øget politisk Henstand, og da nærer jeg i øvrigt ikke Tvivl om, at saa vil det være kun et Tidsspørgsmaal, naar den bliver moden til Forhandling.

Og skulde det ske, at dette ikke bliver Tilfældet, ja, saa ved jeg ikke, om det er den højtærede Regerings Tanke eventuelt at gøre Moratorieforslaget til et Kabinetsspørgsmaal og eventuelt appellere til Vælgerne med Hensyn til disses Syn paa Regeringens Politik i det sidst forløbne Aar. Jeg tror ikke, det vil være en Fremgangsmaade, som vil indbringe den højtærede Regerings Succes; men fra Oppositionens Side kan man, hvis Regeringen stiller sig absolut afvisende overfor Oppositionens rimelige Krav, med Sindsro imødesee den videre politiske Udvikling, set fra et parlamentarisk partimæssigt Synspunkt, men ikke set fra et nationaløkonomisk Synspunkt.

Naar den højtærede Statsminister nu pludselig er blevet saa øm om Staten, saa ængstelig for at engagere Staten som Garant eller som Kautionist eller som Laaner og saa ængstelig for at paalægge nye Skatter eller forøgede Byrder af bestaaende Skatter, saa vil jeg dog bede den højtærede Statsminister om endelig ikke at glemme, hvem

han eller hans Partifæller er; eller glemme deres Fortid; for det er jo ikke med skrantende Samvittighed og under Anfægtelser, at man er gaaet til Garantier af omfattende Karakter i det ene og det andet Tilfælde.

Det gik let i sin Tid for den højtærede Justitsminister at faa gennemført Statsgaranti for den nødstedte jydsk Husmandskreditforening, og det gik let at faa gennemført Garantien for Serierne i den sønderjydske Kreditforening og Statsgarantien for Sønderjydsk Hypoteklaanefond; jeg kunde ogsaa nævne — hvad der ogsaa er gjort opmærksom paa af den ærede Ordfører for Venstre — Eksportkreditterne og Landmandsbankgarantien og den ene og den anden Garanti. Jeg behøver i øvrigt blot at nævne, hvad Staten i Virkeligheden har engageret sig med som Laangiver i Statshusmandsbrug i det Omfang, man der har givet Laan.

Og for at gemme det bedste til sidst maa jeg maaske have Lov til at minde om den højtærede Justitsministers og hans Partis eget i Aarene 1926—27 og 1927—28 fremsatte Forslag om Hjælp mod den ved Kronestigningen forvoldte økonomiske Krise, som særlig havde Henblik paa det nødstedte Landbrug. Først et Lovforslag fremsat i 1926—27, med Hensyn til hvilket jeg ikke røber nogen stor Statshemmelighed, naar jeg siger, at dette var Kreditforeningsdirektør Buhl stærkt medvirkende til — det vil neppe være urimeligt at kalde dette Lovforslag for *lex Buhl*. Dette Lovforslag blev senere sammenarbejdet med den Betænkning, som Departementschefen i Landbrugministeriet og det ærede Medlem Hr. Holdgaard og Hr. Niels Frederiksen afgav den 4. Oktober 1927, og fremsat i saaledes sammenarbejdet Form som nyt Forslag fra radikal Side i Samlingen 1927—28.

I dette Forslag rummedes der jo dels vidtgaaende Laan fra Statens Side og dels Statsgarantier, saa den Gang var der i hvert Fald ikke noget i Vejen fra den højtærede Justitsministers Side. Jeg tør ikke sige, om „Lillebror“ maaske den Gang travede noget stærkere end Socialdemokratiet, fordi der var saa mange Husmandsben at løbe paa, men i hvert Fald, rask gik det for begge Partier, den Gang de var i Opposition efter Guldchronens Genindførelse.

Og naar den ærede Ordfører for de Konservative nu hævder, at det er uberegtiget af Venstres Ordfører under Øjeblikkets Forhold at drage Sammenligninger mellem det, der kræves af Venstre nu, og hvad der i Aarene efter Guldchronens Genindførelse er blevet gennemført her paa